kui üks kohhus ommast käest külla sees. Külla-rahwas wallitsewad needsinnatsed omma kohto mehhed, iggal aastal enneste hulgast, ja pühh-wad itka nisuggused mehhed wäljawallitseda, kes tarkusse ja hea südame polest tundwad on. Nem-mad wallitsewad itka kolm meest, sest et kuus silma ennem nähwad kui kaks silma, ja et üks ainus mees wahhest omma sõbbradele ja suggulastele woiks hõlpo teha, ja teistele woiks liga tehha: agga kui kolm on, siis iggaüks eneminne woib õigust kätte saada. Nemmad wahhetawad need kohto-mehhed iggal aastal ümber, et need kolm meest argamõda ennesele ei woiks liga woimust wõtta, ja muud külla rahwast halwaks piddada: sest nüüd teadwad ni hästi se wõõrmünder, kui ka iem-ma abbimehhed, et nemmad tullewal aastal jälle nisamma head on kui keik muud tallomehhed, ja et se uus küllakohhus ennast nisammate nende was-to saab üllesnäitma, kui nemmad ennast teiste tallomeeste wasto üllesnäitsid: nenda siis üks mõk teist mõka ikka tuppes peab. Nendesinnase kolme meestele annawad siis külla tallopoiad keik woimust enneste ülle, nenda kui agga ühhel kohtul peab ollema ja kuulwad nende sanna, otsego olleks se

moisa wannema sanna, ja peawad neid sures au-us — Se külla wõõrmünder ja temma abbime-hhed on nüüd seks, et nemmad keige küllakonna kaswo eest peawad hoolt kandma: et nemmad se peäle peawad waatma, et keik külla rahwas tas-saste ja siwosa ello aiaks: et üks teisele üllekohhut ja liga ei teeks: et ridu ja taplust ei sünniks: et iggamees omma õigust teeks: et üksi holetusse läbbi omma warrandust ei raiskaks: et, kui üks innimenne willetusse sisse sattub, nemmad pea-wad noud piddama, kuida temmale woiks abbi sata, ja keik nisuggused asjad. — Mis teie arwate, eks se olle mitte üks hea wiis? Sel wisil ei olle mitte tarwis, igga tühja palja asja pärrast moisa wannema kaela peäle käia: ja peälegi igga mehhele saab usinamast ja selgemast õigust moisterud, sest et moistlik tallomees ikka parremast teab teise ta-o-mehhe asjad ärraarwada, kellega ta ühhes külas ellab, kui moisa wannem, kes kaugel on, ja ei sa keik asjad omma silmaga nähha ja omma körwaga kuulda! Mis teie arwate sest wisist? —

Nüüd wastasid jälle keik need mehhed ühhest suust: „Küllap sedda iggaüks nääb, et se peab „üks wägga tullus assi ollema.

(Kolmas Jäggo tullewal aastal.)

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1790, lk. 32